

Ministerul Finanțelor Publice
Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Hunedoara

DECIZIA NR.176 emisă de DGFP Hunedoara în anul 2010

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Hunedoara a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală, prin adresa nr. X, asupra contestației formulată de **SC X SRL din X**, cu sediul în X, jud. Hunedoara, împotriva:

-Deciziei de impunere nr. X privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de către Activitatea de Inspecție Fiscală în baza Raportului de inspecție fiscală generală nr. X și care vizează suma de **X lei** reprezentând:

X lei – TVA;

X lei – majorări de întârziere aferente TVA.

- Procesului verbal de contravenție nr. X.

Referitor la depunerea în termen a contestației, Decizia de impunere nr. X privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite la inspecția fiscală a fost comunicată către petentă cu recomandată, primită de petentă în data de **X**, potrivit confirmării de primire anexate în copie la dosarul contestației.

Contestația a fost depusă de **SC X SRL X** la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului HUNEDOARA, fiind înregistrată sub nr. X.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003, Republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 206 și art. 209 alin.(1) lit.a) din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului HUNEDOARA este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. Prin contestația formulată, agentul economic, arată următoarele:

Determinarea bazei de impunere suplimentare în sumă de X lei cu TVA aferentă de X lei s-a făcut prin neluarea în considerare a prevederilor art.35 alin.1 - 2 și art.46 din Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 2861 / 2009 privind aprobarea Normelor de organizare și

efectuarea inventarierii elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii, în sensul că:

- organele de inspecție au comparat datele constatate, înscrise în listele de inventariere la X cu datele din evidența tehnic operativă și contabilitate la X, determinând nereal o lipsă în gestiune de X lei.

Organele de inspecție fiscală nu au corelat, contrar prevederilor Legii contabilității nr. 82 / 1991, datele înregistrate în contabilitate cu situația reală a elementelor de natura activelor, în sensul că așa zisa lipsă în gestiune a rezultat din punerea de acord la termene diferite a situației activelor supuse inventarierii, și nu au respectat Procedura prevăzută de art.35 alin.2 din Ordinul M.F.P. nr. 2861/2009, în sensul analizei și corectării erorilor soldurilor din contabilitate, pentru a putea în mod temeinic și justificat legal să procedeze la stabilirea rezultatelor inventarierii.

Cu privire la taxa pe valoarea adăugată stabilită ca obligație suplimentară în sumă de X lei, aceasta a fost fundamentată prin invocarea prevederilor art.150 alin.3 din Codul Fiscal, normă fiscală abrogată.

Așa cum rezulta din situația de fapt, la data emiterii celor doua facturi pentru care s-a determinat TVA de plata în suma de X lei, societatea era declarată inactivă, fiind anulată înregistrarea în scopuri de TVA, astfel ca suma de X lei nu are temeinicie legală.

Luând în considerare motivele de fapt și de drept prezentate, petenta solicită anularea Deciziei de impunere nr. X și în subsidiar a raportului de inspecție fiscală nr. X.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală, au consemnat următoarele:

Cu ocazia controlului efectuat, organele de inspecție fiscală, în perioada verificată, au solicitat administratorului societății efectuarea inventarierii în conformitate cu Legea nr.82/2003, republicată constatându-se următoarele:

S-a efectuat inventarierea la magazinul din X, în prezența organelor de control, constatându-se că stocul factic de marfă este în valoare de X lei.

Administratorul societății a prezentat listele de inventariere cu marfa aflată la magazinul din:

X, în valoare de X lei;

Depozit X, cu o valoare de : X lei mobila

X lei materiale

Total:

X lei

Total marfă aflată în stoc la data X: X lei

La data de X conform balanței de verificare stocul scriptic de marfă înregistrat în contul « 371 » este în sumă de X lei. La începerea procedurii de inventariere s-a luat declarația de inventar, prin care administratorul societății declară că ultimele intrări și ieșiri de marfă sunt operate în luna X.

Față de cele arătate mai sus, organele de inspecție fiscală au constatat o lipsă în gestiune în sumă de X lei, astfel :

Stoc scriptic X lei

Stoc faptic X lei

Lipsa în gestiune X lei

Întrucât administratorul societății nu a putut prezenta organelor de control stocul de mărfuri și materiale din depozitul de la X organele de inspecție fiscală au considerat că în fapt societatea nu deține aceste stocuri și, în consecință, lipsa în gestiune aferentă acestui depozit este de X lei astfel:

Stoc conform listelor de inventar: X lei

Stoc faptic: 0 lei

Lipsa în gestiune : X lei

Având în vedere cele prezentate, la data de X societatea înregistrează lipsă în gestiune, în valoare totală de X lei, fiind încălcate prevederile art.126 alin.(1) lit.d, fapt pentru care, în conformitate cu prevederile art.128 alin.(4) lit.d din Legea nr. 571 / 2003, republicată, datorează TVA în sumă de X lei.

Cu privire la taxa pe valoare adăugată stabilită ca obligație suplimentară în sumă de X lei, în urma verificărilor efectuate s-au identificat facturile nr.X, cu o valoare de X lei, din care X lei TVA și nr. X, cu o valoare de X lei, din care X lei TVA emise către SC X SRL din X cu specificația avans conform contract nr. X.

În conformitate cu art.150 alin.(3), Art.134(1)(2)(3), **SC X SRL** din X avea obligația declarării virării TVA în sumă de X lei aferente celor două facturi.

III. Având în vedere susținerile contestatorului și documentele prezentate acesta, constatările organelor de inspecție fiscală și actele normative invocate de contestatoare și de organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

SC X SRL, are sediul în X, bdul jud. Hunedoara, înregistrată la ORC sub nr. X, CIF RO X, reprezentată legal dna. X, în calitate de administrator.

III.1 Cauza supusă soluționării este dacă organele de inspecție fiscală au stabilit în mod corect ,cu titlu de obligație suplimentară, suma de X lei reprezentând :

X lei – TVA;

X lei – majorări de întârziere aferente TVA.

Referitor la TVA suplimentar de plată în sumă de X lei;

Cu ocazia controlului efectuat la X, organele de inspecție fiscală, au procedat la efectuarea inventarierii stocului de mărfuri.

La începerea procedurii de inventariere s-a luat declarația de inventar prin care administratorul societății declară că ultimele intrări și ieșiri de marfă sunt operate în luna X.

La data de X conform bilanțului de verificare stocul scriptic de marfă înregistrat în contul « 371 » este în sumă de X lei..

Astfel, la magazinul din X, organele de inspecție fiscală, în prezența organelor de control, au constatat că stocul faptic de marfă este în valoare de X lei.

Administratorul societății a prezentat listele de inventariere cu marfa aflată la magazinul din:

-X, în valoare de X lei;

-Depozit X, cu o valoare de : X lei mobila;

X lei materiale;

Total:

X lei.

Organele de inspecție fiscală au stabilit un total marfă aflată în stocul faptic la X de X lei.

Față de cele arătate mai sus, organele de inspecție fiscală au constatat o lipsă în gestiune în sumă de X lei, astfel :

Stoc scriptic X lei

Stoc faptic X lei

Lipsa în gestiune X lei

Întrucât administratorul societății nu a putut prezenta organelor de control stocul de mărfuri și materiale din depozitul de la X, organele de inspecție fiscală au considerat că societatea nu deține aceste stocuri și în consecință, lipsa în gestiune aferentă acestui depozit este de X lei astfel:

Stoc conform listelor de inventar: X lei

Stoc faptic: 0 lei

Lipsa în gestiune : X lei

În drept, sunt incidente prevederile LEGII Nr. 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care la art.126 alin.(1) lit.d și art.128 alin.(4) lit.d prevede:

„ART. 126 Operațiuni impozabile

(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2);

ART. 128 Livrarea de bunuri

(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

d) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a) - c)."

În consecință, având în vedere cele prezentate, organele de control au stabilit că la data de X societatea înregistrează lipsă în gestiune, în sumă totală de X lei, fiind încălcate prevederile art.126 alin.(1) lit.d, fapt pentru care, în conformitate cu prevederile art.128 alin.(4) lit.d din Legea nr. 571 / 2003, republicată, organele de inspecție fiscală, în mod legal, au calculat un TVA suplimentar de plată în sumă de X lei.

Referitor la taxa pe valoare adăugată stabilită ca obligație suplimentară în sumă de X lei;

În urma verificărilor efectuate de organele de inspecție fiscală s-au identificat facturile nr.X, cu o valoare de X lei, din care X lei TVA și nr. X, cu o valoare de X lei, din care X lei TVA emise către SC X SRL X cu specificația "avans conform contract nr. X".

SC X SRL X, conform O.P.A.N.A.F. nr. 1167 / 29.05.2009, este declarata societate inactiva incepand cu data de X și i s-a anulat din oficiu, conform prevederilor legale, înregistrarea ca plătitor de TVA începând cu X.

În drept, prevederile art.1 alin.(2) din Ordinul nr. 575 / 2006 privind stabilirea condițiilor și declararea contribuabililor inactivi, cu modificările și completările ulterioare, prevede că:

ART. 1

(2) Contribuabilii sunt declarați inactivi prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Totodată în ceea ce privește dreptul organelor fiscale de a anula înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, la art.153 alin.8 din Legea nr. 571 / 2003 privind Codul fiscal, în vigoare în perioada supusă verificării, se stipulează că:

„ART.153 Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA (8) Organele fiscale competente pot anula înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol, dacă, potrivit prevederilor prezentului titlu, persoana nu era obligată să solicite înregistrarea sau nu avea dreptul să solicite înregistrarea

în scopuri de TVA, conform prezentului articol. De asemenea, organele fiscale competente pot anula din oficiu înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol, în cazul persoanelor impozabile care figurează în lista contribuabililor declarați inactivi potrivit art. 11, precum și a persoanelor impozabile în inactivitate temporară, înscrisă în registrul comerțului, potrivit legii. Procedura de scoatere din evidență este stabilită prin normele procedurale în vigoare. După anularea înregistrării în scopuri de TVA, persoanele impozabile pot solicita înregistrarea în scopuri de TVA numai dacă încetează situația care a condus la scoaterea din evidență.”

În contextul celor mai sus prezentate, se reține că procedura de declarare a unui contribuabil ca inactiv este cea prevăzută în mod expres de actele normative mai sus invocate, iar data de la care această stare produce efecte juridice este prevăzută distinct pe pagina de internet a Ministerului Economiei și Finanțelor, contribuabilul fiind declarat inactiv de la data X și i s-a anulat înregistrarea ca plătitor de TVA începând cu X.

La data emiterii facturilor:

-nr.X, cu o valoare de X lei, din care TVA: X lei; -nr.X, cu o valoare de X lei, din care TVA: X lei,

SC X SRL X, conform O.P.A.N.A.F. nr. 1167 / 29.05.2009, era declarată inactivă, fiindu-i anulată și înregistrarea ca plătitor de TVA.

În speță, sunt incidente prevederile LEGII Nr. 571 din 22 decembrie 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care la art.134 (1)–(3) și art.150 alin.(3):

“ART. 134 Faptul generator și exigibilitatea - definiții

(1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Exigibilitatea taxei reprezintă data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.

(3) Exigibilitatea plății taxei reprezintă data la care o persoană are obligația de a plăti taxa la bugetul statului, conform prevederilor art. 157 alin. (1). Această dată determină și momentul de la care se datorează majorări de întârziere pentru neplata taxei.

ART. 150 (3) Orice persoană care înscrie taxa pe o factură sau în orice alt document care servește ca factură este obligată la plata acesteia.”

În aceste condiții având în vedere cele prezentate, organele de inspecție fiscală, în mod legal, au stabilit că **SC X SRL X** avea obligația plății TVA în suma de **X lei** aferente celor două facturi.

În consecință, se va respinge, ca neîntemeiată, contestația formulată de SC X SRL X, împotriva Deciziei de impunere nr. X privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de către Activitatea de Inspecție Fiscală, în baza raportului de inspecție fiscală generală nr. X, pentru suma de X lei reprezentând TVA.

În ceea ce privește suma de X lei reprezentând majorări de întârziere aferente TVA se reține că acestea reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Întrucât s-a reținut că societatea datorează debitul de natura TVA în sumă de **X lei**, aceasta datorează și majorările de întârziere aferente în sumă de **X lei** conform principiului de drept "accesorium sequitur principale" potrivit căruia accesoriu urmează soarta juridică a principalului, motiv pentru care **se va respinge, ca neîntemeiată, contestația formulată de SC X SRL X, împotriva Deciziei de impunere nr. X privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de către Activitatea de Inspecție Fiscală, în baza raportului de inspecție fiscală generală nr. X, și pentru suma de X lei reprezentând majorări de întârziere.**

III.2 În ceea ce privește contestația formulată de SC X SRL X împotriva Procesului verbal de contravenție nr. X, cauza supusă soluționării este dacă D.G.F.P. a județului Hunedoara, prin Biroul de soluționare a contestațiilor are competență de a soluționa acest capat de cerere, în condițiile în care Procesul verbal de contravenție nu se referă la stabilirea de impozite și taxe, acesta supunându-se dreptului comun.

În fapt, prin contestație **SC X SRL X** solicită anularea confiscării veniturilor în sumă de X lei aplicată conform procesului verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr. X.

În drept, potrivit art. 209 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, D.G.F.P. a județului Hunedoara este competentă să soluționeze:

„contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative asimilate deciziilor de impunere, precum și a titlurilor de creanță privind datoria vamală[...]"

Prin adresa nr. X, D.G.F.P. a județului Hunedoara - Biroul de Soluționare a Contestațiilor a comunicat **SC X SRL X**, faptul că,

prevederile cap.4 Căile de atac din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, stipulează:

ART.31 “(1) Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia.”

ART.32 “(1) Plângerea însoțită de copia de pe procesul-verbal de constatare a contravenției se depune la organul din care face parte agentul constatator, acesta fiind obligat să o primească și să înmâneze depunătorului o dovadă în acest sens.”

și întrucât, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 953 / 2006, a constatat că dispozițiile art.32 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001 sunt neconstituționale, petenta urmează să se adreseze cu plângerea formulată împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr. X din data de X, instanței judecătorești competente.

În consecință, pentru capătul de cerere împotriva Procesului verbal de contravenție nr. X, se constată necompetența materială a D.G.F.P. a județului Hunedoara, prin Biroul de soluționare a contestațiilor privind soluționarea confiscării veniturilor în sumă de X lei aplicată conform procesului verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr. X.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul prevederilor din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se

D E C I D E :

Art. 1 – Respingerea, ca neîntemeiată a contestației formulată de SC X SRL X, împotriva Deciziei de impunere nr. X privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de către Activitatea de Inspecție Fiscală în baza raportului de inspecție fiscală generală nr. X, pentru suma de X lei reprezentând:

X lei – TVA;

X lei – majorări de întârziere aferente TVA.

Art. 2 – Constatarea necompetenței materiale a D.G.F.P. a județului Hunedoara, privind soluționarea capătului de cerere referitor la confiscarea veniturilor în sumă de X lei, aplicată conform Procesului verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr. X.

Prezenta poate fi atacată la Tribunalul Hunedoara, în termen de 6 luni de la comunicare.

Director Executiv